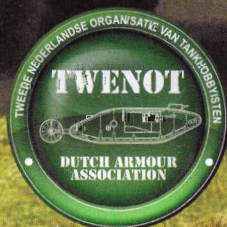

DE TANK

nr. 284
Oktober 2023

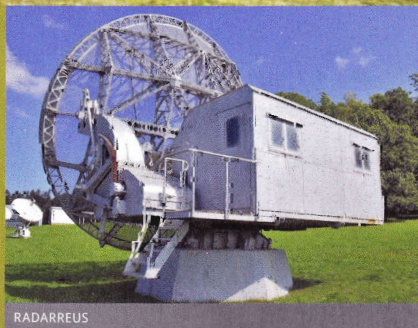

P.10

THE MIGHTY ANTAR

IN DIT NUMMER

P.06

RADARREUS

P.20

MODEL VAN JAPANESE AMFIBISCHE TANK

P.28

OP VAKANTIE EN JE ZIET...

Radarreus

De Würzburg-Riese radarinstallatie.

DOOR ROB BORN

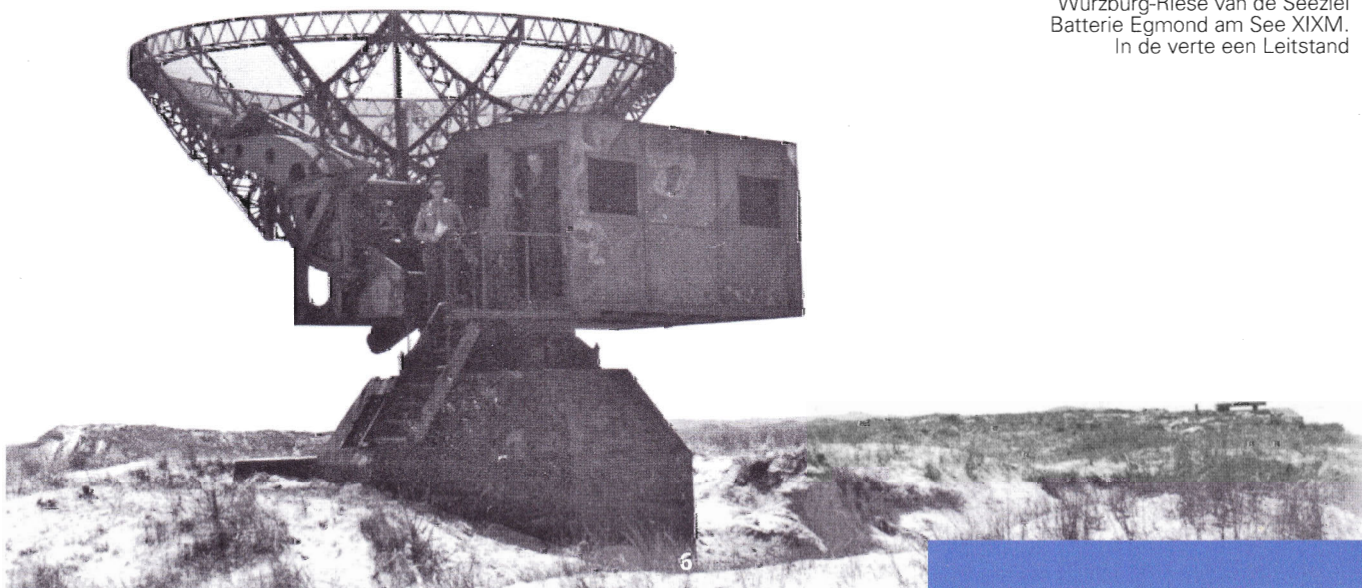
De Duitse strijdkrachten maakten van 1940 operatief gebruik van radartechniek. "Radar" staat hier voor de techniek om via het uitzenden van korte golf signalen en het ontvangen van teruggekaatste golven de afstand en snelheid van objecten zoals schepen en vliegtuigen te berekenen. De eerste toegepaste manipulatie van de kortegolf-pulsen bestaat echter alleen uit het uitzenden van radiosignalen. Het doel dat met deze techniek werd beoogd was eigen (Duitse) vliegtuigen aan de hand van de radiopulsen exacte bombardementen op doelen in

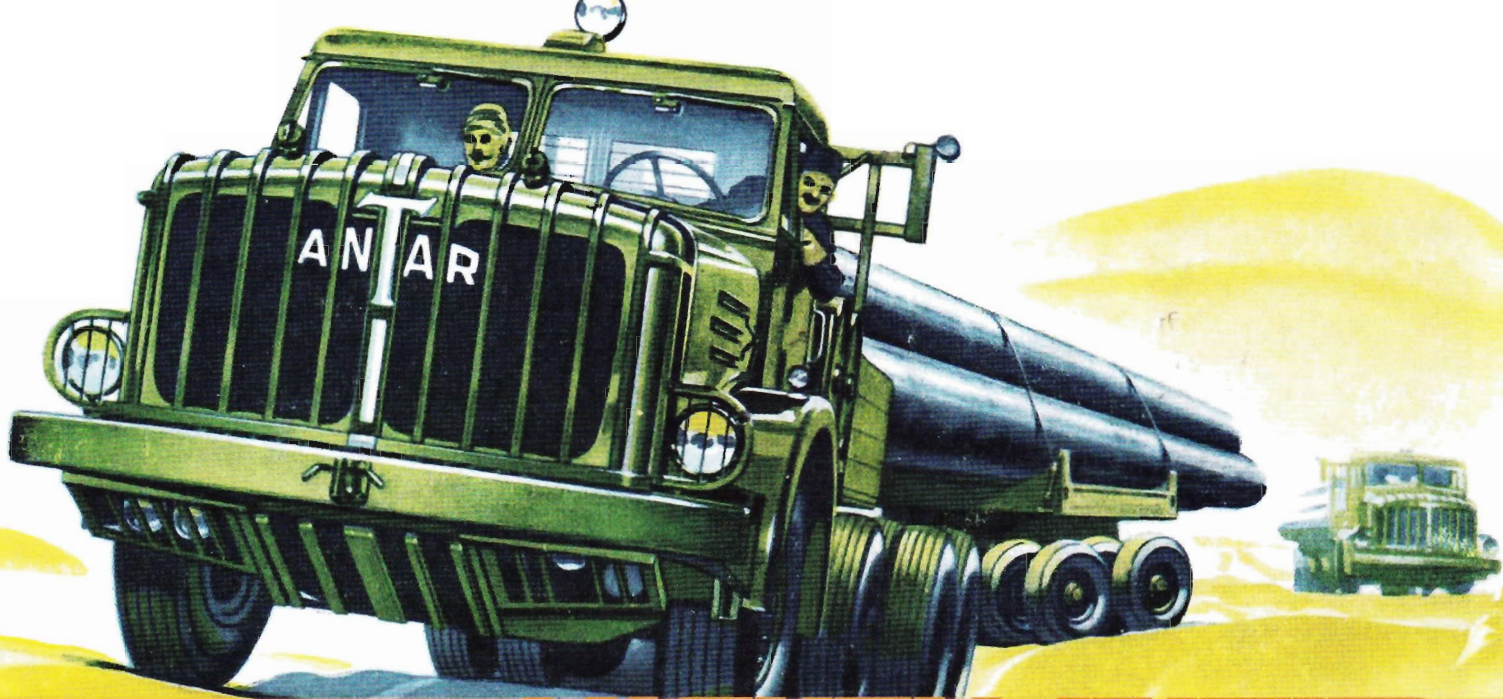
Engeland te laten uitvoeren. De Duitse nachtbombardementen op Engeland werden vanaf 1940 op basis van deze korte-golf-pulsen uitgevoerd. De vliegtuigen vlogen recht op hun doel af, geleid door de stralingsbaan van de zendstations. Het te bombarderen doel werd gelokaliseerd door de kruising van twee stralingsbanen. Eén waarop het vliegtuig vloog en een andere baan die de eerste kruiste. De zenders die voor dit systeem nodig waren bestonden uit een zendmast met een aggregaat die voor de benodigde stroom zorgde. Vanwege de korte

afstand tussen Nederland en Engeland was de Nederlandse kuststrook een van de aangewezen terreinen om deze zendstations te plaatsen. Zo'n station bestond uit een zendmast met een aggregaat, meestal op een betonnen plateau geplaatst. Plaatsen als Den Helder, Bergen (N.H.), Vlissingen en Bergen op Zoom kenden al vanaf augustus 1940 *Knickebein-* of *Wotan-Anlage*.

In 1942 werd aan een effectief radar-detectiesysteem begonnen. De verschillende typen radar zijn

Würzburg-Riese van de Seeziel
Batterie Egmond am See XIXM.
In de verte een Leitstand

MIGHTY ANTAR

DOOR MARCEL VON HOBE

SOFT SKIN

ARABISCH BLOED

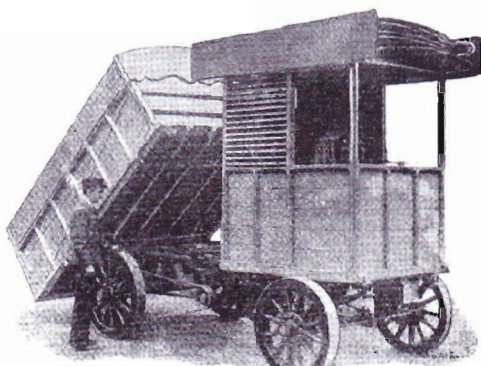
Zonder proeftijd jaren trouwe militaire dienst.

In 1862 ontwierp en bouwde de Engelsman John Thornycroft een door stoom aangedreven voertuig. Echter, doordat de overheid had bepaald dat zo'n voertuig niet harder mocht rijden dan 6½ km/uur en er altijd iemand met een rode vlag vóór moest lopen liet Thornycroft dit project weer vallen. Hij concentreerde zich daarna op het bouwen van verschillende types, door stoom aangedreven, snelle boten. Toen de beperkende snelheidsbepalingen werden opgeheven ging zijn belangstelling weer snel uit naar wielvoertuigen en in 1895 ontwierp en bouwde hij een nieuwe stoomwagen. Het bedrijf was daarmee de eerste in Groot-Brittannië met het bouwen van commerciële voertuigen. Dit werd een zodanig succes dat hij drie jaar later wegens ruimtegebrek verhuisde naar het plaatsje Basingstoke, waar het bedrijf 70 jaar gevestigd zou blijven.

▲ John Isaac Thornycroft staat hier naast zijn Stoomwagen nummer 1 (1896). Ook op de foto zijn twee zonen.

▼ Stoomaangedreven boot nr 3020 wordt uit het water getakeld. Hij was 13,7 meter lang en 3,5 meter breed.

THORNYCROFT'S STEAM DUST-CART.

The Military Museums

Op bezoek in Calgary, Alberta, Canada.

DOOR JOHAN GROEN

Bijna twee jaar geleden ben ik met mijn vrouw weer eens op bezoek geweest bij haar in Canada woonachtige broers en zusters. Zij heeft twee broers en drie zusters die allen wonen in Brits Columbia, de meest westelijke provincie van in Canada. Ze wonen verspreid over de provincie en wij wilden ook Edmonton en Calgary in de aangrenzende provincie Alberta bezoeken. Dit resulteerde dus in een reis van 4300 kilometer met een huurauto door een mooi en uitgestrekt landschap. Het is heel afwisselend met veel wild zoals elanden, herten, bevers, wilde zwijnen, arenden, adelaars, kalkoenen, ganzen en nog veel meer.

Calgary is al jaren, vanaf WO1, van belang voor de Canadese strijdkrachten en heeft een zeer interessant museum. Het is geweid aan de landmacht, de luchtmacht en de marine tijdens de beide wereldoorlogen en de strijd in Korea. De provincie Alberta heeft in verhouding veel manschappen geleverd en in deze provincie waren ook opleidingskampen gevestigd voor zowel land- als luchtmacht. De voorloper van het hedendaagse museum, "The Museum of the Regiments", werd in 1990 door koningin Elizabeth II geopend. In 2009, bij de herdenking 65 jaar D-Day, werd het bij zeer slecht weer (veel regen en hagel) heropend,

Japanse amfibische tank

Het model van Cyber-Hobby

DOOR ROB SWART

Alweer een aantal jaren geleden heb ik de kit van de Japanse amfibische tank Type 2 Ka-Mi van Cyber-Hobby aan mijn voorraad toegevoegd. Het was zo'n eenmalige productierun en die wilde ik die niet graag mislopen. Het is inderdaad een eenmalige productie geweest, ten miste van de doos. De inhoud heeft zijn weg gevonden in een her-oplage van Dragon, dus moet ik erg zuinig zijn op de doos

Vorige keer heb ik de geschiedenis doorgenomen van de verschillende ontwikkelde Japanse amfibische tanks. Hier volgt dan nu het bouwverslag.

De doos is goed gevuld met de gebruikelijke grijze spuitgielaten, een bescheiden stukje foto-etch en decals.

De Ka-Mi die door Cyber-hobby op de markt is gebracht is de vroege uitvoering. Hoeveel er van deze uitvoering gebouwd zijn heb ik niet kunnen achterhalen. Het merendeel van de foto's die ik heb gezien zijn van het latere type. Dit type is in een ultieme poging door de Japanners ingezet om de Amerikanen weer uit de Filipijnen te verdrijven. Dit was een van de

weinig amfibische acties waarbij de tank als amfibie is ingezet, waarvoor hij ook bedoeld was. Als aanvalswaap! Het tij al was toen immers al gekeerd voor de Japanners en ze werden steeds meer in het defensief gedrongen.

Speciaal voor deze actie waren de Type 2 Ka-Mi tanks van het "Itoh detachement" overgeschilderd in het groen. Omdat ik de tank met geopende luiken wilde bouwen moest ik voorkomen dat hierdoor gapende gaten ontstonden en heb ik er op basis van de bescheiden aanwezige informatie een interieur in aangebracht waarbij ik behoorlijk wat aannames heb moeten

CZOŁG DOWODZENIA Pz.Inż. 126

RPM
nr.35019
1/35

skala 1:35

Pz.Inż.126 Commando Tank

Republiek Polen (1940)

De PZInż.126 (PZInż – Państwowe Zakłady Inżynieryjne – National Institution of Engineering) is een fictieve tank, bedacht door het modelbouwbedrijf RPM. Hij maakte deel uit van een reeks bouwdozen van voertuigen op basis van de Britse Vickers Mark E lichte tank (7TP, T-26, enz.)

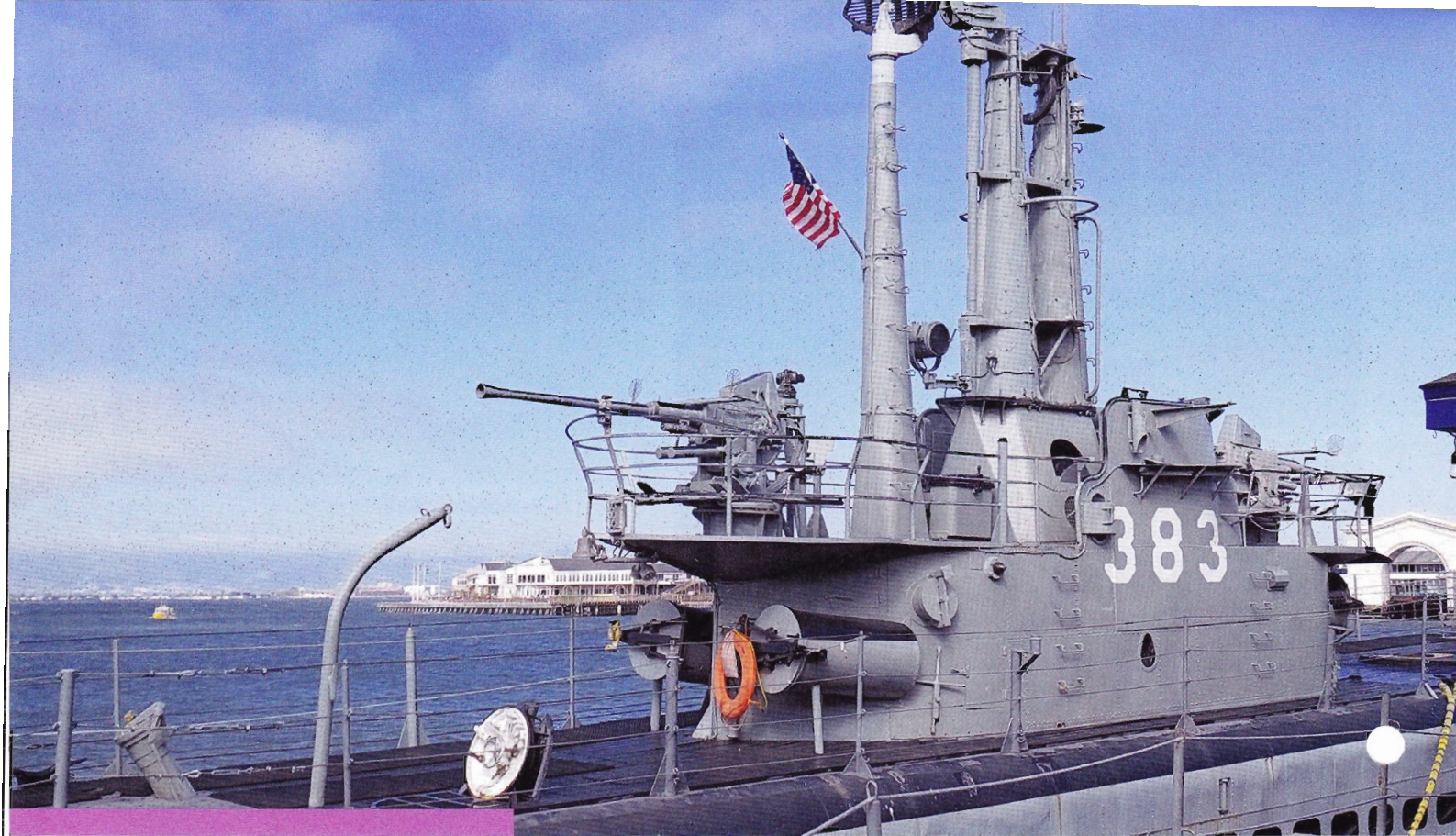
De beschrijving van het voertuig in de instructies van de bouwdoos luidt: *“De plannen voor het moderniseren van de gepantserde tank omvatten niet alleen de productie of aankoop van een nieuwe tank, maar ook proeven om de voertuigen die al in gebruik waren op te waarderen. Volgens de Poolse leiding was de Vickers E-tank te zwak gepantserd en was de bewapening ronduit symbolisch. De TKS-tankette uitrusten met een 20 mm FK wz.28-kanon verhoogde de gevechtswaarde van deze verouderde voertuigen aanzienlijk en maakte ze in staat het gevecht met een potentiële vijand aan te gaan. Dit werd ook bewezen tijdens de Duitse aanval op Polen in september 1939.*

Door de kleine afmetingen van deze voertuigjes was het niet mogelijk er een krachtige radio in te installeren die nodig was om ze als commandovoertuigen voor de gepantserde formaties in te zetten. Dit is waar de gepensioneerde Vickers E de strijd aanging. Het was de bedoeling de oorspronkelijke twee kleine torentjes te verwijderen en te vervangen door de toren van de PZInż. 130 tank met een 20 mm kanon. In plaats van de tweede toren zou een radio-installatie met bijbehorende accessoires worden geïnstalleerd. Dit krachtige commandovoertuig zou worden gebouwd op het chassis van de oude Vickers tank. De invasie van september 1939 heeft door al deze plannen een dikke streep getrokken.”

De PzInż.126 wordt op de doos afgebeeld als een “wat als” voertuig; een tank ontworpen door de Poolse ingenieurs en bedoeld om in 1940 in productie te gaan als de oorlog niet had plaatsgevonden. De beschrijving van de bouwdoos vermeldt echter niet dat er geen plannen bekend zijn om de PzInż.126 daadwerkelijk te gaan bouwen. Het nummer “126” komt niet voor in de lijst van PZInż. projecten/producten. Dit project is niet vastgelegd in historische documenten. Deze tank is dus fictief en alleen maar bedacht door RPM. Helaas bestaat RPM niet meer dus het kan niet meer om commentaar worden gevraagd.

Een zicht op de-linkerkant van een PZInż.126 model
Bron: cmorrismodels

Op vakantie en dan kom je tegen...

DOOR ERIC DE VETTER

Ik heb al eerder wat geschreven over zaken die ik tijdens onze reizen ben tegengekomen. Bijvoorbeeld een stukje over de Walvisbunker in Haamstede, de Sherman Crab in Westkapelle en de Batterie Todt aan de Franse kust. Toen we afgelopen juni onze roadtrip in Zuid-West USA in San Francisco beëindigden kwam ik twee pareltjes uit de Amerikaanse Naval-History tegen: het libertyship SS Jeremiah O'Brien en submarine USS Pampanito.

SS JEREMIAH O'BRIEN
 SS Jeremiah O'Brien is, naast de SS John W. Brown en de SS Hellas Liberty, één van de drie overgebleven Liberty schepen. Tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn door de Amerikanen 2.711 van deze Liberty schepen

gebouwd voor het transport van militair materieel. De Jeremiah O'Brien werd gebouwd op de werf van de New England Shipbuilding Corporation in South Portland in de staat Maine. De kiel werd gelegd op 6 mei 1943 en op 19 juni 1943, na 44 dagen dus, werd het schip te water gelaten. Niet te geloven hoe snel dat ging. Na de afbouw werd het schip op 30 juni 1943 in de vaart genomen.

Van juli 1943 tot oktober 1944 heeft het schip in vier konvooien meegevoerd, de Atlantische Oceaan over. Op de vierde reis naar Europa werd het schip ingezet om te pendelen tussen Engeland en de Franse kust bij Normandië waar op 6 juni de geallieerde invasie van start was gegaan. In totaal is de Jeremiah O'Brien in een periode van acht weken

